

OPRICHTING VAN DE FAMILIEVERENIGING MAAS GEESTERANUS

Interview met Godert Maas Geesteranus

Familieweekend Burgh Haamstede 1994

bewerkt door Anneloes en Guus Maas Geesteranus

Godert MG

Henri (H.G.J. Maas Geesteranus, 1894-1966) woonde aan het begin van de Tweede Wereldoorlog in Parijs en werd daarom in de familiekring 'Henri Parijs' genoemd. Hij week vóór het Duitse front uit naar Lissabon. Na daar een paar jaar gewerkt te hebben voor de Nederlandse regering vertrok hij naar Londen. Ondanks het feit dat hij niet in Nederland was, onderhield hij toch contact met zijn neven in Nederland. Ik zeg uitdrukkelijk met zijn "neven"; Henri was van begin af aan familieziek en nichten waren om te omhelzen, maar de neven deden het in het bestaan. Hij had zelf 2 dochters, God straft onmiddellijk, en hij was geloof ik ook wel geïnteresseerd in jongere neven die wellicht van zijn dochters blijvende Maas Geesteranussen konden maken. Dat is dus niet gelukt.

Henri kwam terug in Nederland kort na de 2e W.O., zomer 1945 of voorjaar 1946, en bezocht de verschillende neven in Amsterdam, Utrecht, Bilthoven, Delft en Zwolle. Het verbijsterde hem te merken dat hij door de oorlogsjaren heen contact met de neven had gehouden, terwijl zij onderling geen contact hadden en elkaar soms zelfs niet kenden, wisten of ze de oorlog overleefd hadden of niet, wat ze deden of niet deden. Hij was daar, en ik geloof terecht, nogal verbaasd en kwaad over.

En heeft ze vervolgens gemeld dat ze familie van elkaar zijn, dat ze elkaar moeten leren kennen, dat de familie elkaar hoort te steunen en dat men elkaar regelmatig moet ontmoeten. Hij heeft dus het initiatief genomen deze aanvankelijk wat onwillige "honden" bij elkaar te halen in één en hetzelfde hok.

Er is een verhaal dat het zwierige, maar ook dwingende karakter van Henri Parijs enigszins schetst:

Henri had vlak na de oorlog met de Delftse neven afgesproken dat ze zouden gaan eten in Hotel des Indes in Den Haag. Er was niet veel meer te krijgen dan hutspot, maar Henri vond dat er dan op zijn minst wel wijn bij moest. Toen het personeel schuchter zei dat er geen wijn was, was het antwoord van Henri : "maar is de zwarte markt hier dan niet geregeld ?"

Henri Parijs

De oprichtingsvergadering vond plaats op 22 september 1946 in het huis van mijn ouders in Bilthoven.

Er waren toen 13 mensen aanwezig, 10 mannen en 3 vrouwen :

- Evert jr (Delft)
- Ruud (Leiden)
- Erna (Bilthoven)
- Iza (Utrecht)
- Adrien Henri (Den Haag, bijgenaamd de cycloop)

- Evert sr (Utrecht)
- Piet (Bilthoven)
- Pieter (Rijswijk)
- Frits (Amsterdam)
- Henri Parijs
- Pieter Marius (Den Haag, beter bekend als Pepi)
- mijn moeder Sigrid (Bilthoven)
- en ik (Bilthoven)

De krachtige middenmoot, de *pushing power*, was zo'n 45 tot 50 jaar oud. Eén uitzondering naar boven : Henri de cycloop was 73. Twee eronder: Pepi en Ruud waren beiden ongeveer 35 jr oud. Erna, Evert jr en ik waren net in de twintig en studenten.

Henri Parijs had de vergadering grandioos voorbereid. Het gezelschap koos Henri de cycloop tot voorzitter van de vergadering, maar de vergadering werd verder geleid door Henri Parijs. Hij vertelde wat de doelen van de vereniging moesten zijn:

- versterking van de familieband
- onderlinge ondersteuning
- behartiging van de gemeenschappelijke belangen van de leden van het geslacht Maas

Geesteranus, waaronder

- . genealogisch onderzoek v.w.b. Maas Geesteranus, Maas (afstammelingen van Gilles Maas) en Geesteranus
- . het archiveren van documenten, portretten etc.
- . het onderhouden van het graf te Delft
- . onderzoek naar het huis aan de Koornmarkt in Delft en Huize de Ruit

Die doelen komen dus aardig overeen met wat we nog altijd als doel hebben en doen, zij het iets grootser wellicht.

Wat de 'onderlinge ondersteuning' betreft had Henri tijdens de vergadering al een voorstel : Kees (Arnold Marie Cornelis MG, 1900-1972), de broer van Pepi, moest gesteund worden. Kees werkte in 1934 op een rubberplantage in Indië en was daar NSB-er geworden. Er waren in Indië meer NSB-ers dan in Nederland, maar in Indië was het minder afwijkend gedrag. Niettemin werden ze als onveilig beschouwd. Hij is geïnterneerd geweest en naderhand naar Suriname gebracht voor dwangarbeid. Na de oorlog is hij vrijgekomen. Voor rehabilitatie en om terug te komen in de maatschappij heeft de familievereniging wat gedaan.

Ik weet niet precies wat; de oudere heren regelden dat. Het werd niet in de plenaire vergadering behandeld en er zijn geen of nauwelijks notities van.

In die eerste vergadering is gezocht naar een vaste datum voor de bijeenkomst, dat is geworden: 13 september omdat het koninklijke besluit tot toevoeging van de naam "Geesteranus" aan die van "Maas" dateert van 13 september 1843. Er is toen ook overwogen dat de geboortedag van Pieter Maas (Ruiten Piet), 14 december, een geschikte datum zou zijn, maar dat was qua seizoen niet zo geschikt. Dus werd het september.

Adrien Henri MG

Toen de doelstellingen geformuleerd waren, een vaste datum was vastgesteld en besproken was dat er statuten moesten komen, moest er natuurlijk ook nog een bestuur benoemd worden.

Wim MG

Ook dat regelde Henri wel even. Hij zou Wim MG (werkzaam bij Werkspoor in Amsterdam), die er op dat moment niet was, vertellen dat die voorzitter zou worden. Piet uit Bilthoven of Frits uit Amsterdam konden wel penningmeester zijn, maar omdat Frits op dat moment wat bedenkelijk keek, besloot Henri dat Piet dan maar penningmeester moest worden.

Met Pepi had hij voor de vergadering al afgesproken dat die secretaris zou worden. Die zat overigens toch al aantekeningen te maken, dus dat kwam goed uit. De voorzitter op dat moment, Adrien Henri, werd vriendelijk verzocht erevoorzitter te worden. Die konden ze immers ondanks zijn leeftijd niet missen. Het bestuur was daarmee geregeld.

Verder moest er nog een genealogische commissie komen. Daarin zouden hijzelf, Frits, Pepi en ik plaatsnemen.

Na die eerste vergadering deed zich een merkwaardig "hoedenincident" voor. Toen, een eeuw geleden, plachten heren hoeden te dragen. Om die hoeden te onderscheiden, want naar kleur en vorm waren ze vrijwel niet te onderscheiden, liet men zijn initialen graveren in een metalen plaatje in de binnenrand van de hoed. Toen de heren na de vergadering in de garderobe hun hoeden grepen, was er grote verwarring, want er waren meer hoeden met "MG" en in ieder geval 2 met "PMG". Dat was heel verbijsterend.

Pepi MG

De tweede bijeenkomst was al in december 1946 in Amsterdam.

Toen werden onder andere de statuten besproken. In de ontwerpstatuten werd voorgesteld dat alleen zij die wettig afstammeling waren van de stamvader en gerechtigd waren tot het dragen van de naam Maas Geesteranus lid konden worden van de familievereniging.

Ook stond erin dat zij die de naam Maas Geesteranus door huwelijk verloren, honorair lid werden. Naar de Nederlandse wet verliest een vrouw echter haar naam niet bij een huwelijk. Dit laatste is dan ook door justitie uit de ontwerpstatuten gehaald.

Ook heeft justitie nog iets toegevoegd aan de ontwerpstatuten. In de ontwerpstatuten stond dat de vereniging bepaalde doelstellingen heeft en dat zij dit doel tracht te bereiken door het houden van vergaderingen, enz. Justitie bepaalde dat eraan moest worden toegevoegd: "langs wettige weg, en wel".

Waarom toentertijd in de ontwerpstatuten Amsterdam als vestigingsplaats is opgenomen, is mij overigens niet duidelijk.

Op 30 december 1949 zijn de statuten bij Koninklijk Besluit nr. 98 goedgekeurd. Het heeft tot 1951 geduurd voor er systematisch contributie werd geïnd. Voor die tijd werd er wel eens gezegd dat het aardig zou zijn iets bij te dragen, dat stond immers in de statuten, maar

sommigen betaalden wel, anderen niet.

Piet MG (Bilthoven)

In augustus 1951 heeft de toenmalige penningmeester, Piet (Bilthoven), een brief aan alle leden verstuurd om te melden dat de statuten waren goedgekeurd, sinds wanneer men als lid geregistreerd stond en dat men vriendelijk verzocht werd de verschuldigde contributie over te maken.

De eerste jaren werd de vergadering gecombineerd met een lunch en een korte gezamenlijke wandeling op zondag.

Het was voor mij, ik was toen 22 geloof ik, een verrassing om te ervaren dat familieleden ook nog

vrienden kunnen zijn. Ik ging toen sterk uit van het idee "vrienden die kies ik zelf en familie daar word ik mee

opgescheept". Onder de neven en nichten waren er echter velen waarmee je heel goed bevriend kon raken.

Overigens: de eerste ledenvergadering vond plaats in december 1946 in het Parkhotel in Amsterdam. Men begon met een lunch en daarna startte de vergadering, waar alléén de 'werkende' leden (wettige afstammelingen van de stamvader Gilles Maas, die gerechtigd zijn tot het voeren van de naam Maas Geesteranus, voor zover het vrouwen betreft ook ingeval zij gehuwd zijn) bij aanwezig waren. De 'honoraire' leden (vrouwen, die gehuwd zijn met een werkend lid der familie en die niet behoren tot de afstammelingen) mochten wel lunchen, maar niet mee vergaderen. Tijdens de vergadering zaten zij in een soort wachtkamer koffie te drinken en stommetje te spelen, want zij kenden elkaar niet of nauwelijks. De verbindende schakel tussen hen, waren de echtgenoten die aan het vergaderen waren.

Dat manco hebben we natuurlijk niet ervaren tijdens de oprichtingsvergadering, maar wel in de jaren erna. In het begin hebben vooral Liesbeth en mijn moeder daar heftig tegen geprotesteerd en later tijd vooral Sophie en Vita. Allen onder het motto: wij, de vrouwen, produceren de Mazen, dan horen we er ook bij.

Maar het is goed gekomen. Met de statutenwijziging van oktober 1975 zijn de honoraire leden volledige leden van de vereniging geworden.

Wat ik me verder nog van een latere ledenvergadering herinner, is het volgende: Adrien Henri, de erevoorzitter, was door zijn gezondheid/zijn zwakte verhinderd om naar de vergadering te gaan. Niettemin bood hij de lunch aan: hij gaf mij het geld, cash. Ik heb de lunch afgerekend, reisde terug naar Den Haag en meldde mij op de Frankenslag 52 waar hij toen woonde.

Ik zei "ik heb hier de nota en het restant van het geld en wil het voor u uittellen". Hij antwoordde daarop: "Onder familie tel je niet na." Ik vond het wel leuk. Hij was een voortreffelijke gentleman.

De familievereniging kent naast het eigen kapitaal het "Candidafonds".

Henri Parijs beheerde het kapitaal van zijn zus Candida. Zij was immers "maar een vrouw".

Hij heeft dat zo slecht gedaan dat het op een dag op was.

Piet (Bilthoven) heeft haar toen wat adviezen gegeven en een bepaalde bankman in Hilversum heeft met het geld gehandeld zodat het kapitaal weer groeide.

Candida had inmiddels echter een grote aversie tegen haar broer en wilde niet dat het geld na

haar overlijden (in 1965) naar hem zou gaan. Candida heeft haar broer uitdrukkelijk uitgesloten van haar kleine erfenis en daarvoor in de plaats de familievereniging als erfgenaam benoemd onder voorbehoud dat de familievereniging het zou beheren.

In september 2011 bestaat de familievereniging 65 jaar.

Het jaarlijkse weekend in september en de nieuwjaarsborrel dragen bij aan de versterking van de familieband.

December 2010